

An anime-style illustration of a young woman with long, flowing brown hair and large, expressive yellow eyes. She is looking slightly to the side with a gentle smile. Her right hand is raised towards her face, with her fingers lightly touching her cheek. She is wearing a green and purple patterned garment. A gold watch with a white face and a pink strap is visible on her left wrist. The background is a soft, warm yellow with some light blue floral accents. The overall style is typical of modern anime art.

အိပ်မက်ကြွယ်

အချစ်၏ စေ့ညွှန်ရာ

အခန်း (၁)

"တောက် ..."

တောက်ခေါက်သံက ဘယ်လောက် ကျယ်မှန်းတော့ မသိပေ။

ဧည့်ခန်းထဲက လူတွေအားလုံး သွေးရောင်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကြ၏။ သွေးရောင်ရဲ့ သူငယ်ချင်း ဖြစ်သူ အာကာက သွေးရောင်ရဲ့ ဘေးမှာ ထိုင် လိုက်လေသည် ။ ထို့နောက် သွေးရောင်ရဲ့ ပခုံးကို လက်နဲ့ ပုတ်လိုက်ပြီး

"ငါ မင်းကို အစကတည်းက သတိ ပေးခဲ့ပါတယ် သွေးရောင်ရယ် ... ဒီကောင်မလေးက ဇယားရှုပ်လို့ မင်း သေချာ စုံစမ်းသင့်တယ် ဆိုတာ ..."

သွေးရောင်ရဲ့ မျက်နှာက တင်းမာနေပြီး လက်သီးကို ကျစ်ကျစ်ပါ အောင် ဆုပ်ထား၏။

သွေးရောင်နဲ့ ညီအစ်ကိုဝမ်းကွဲ တော်တဲ့ ခန့်ညားလည်း သွေးရောင်ရဲ့ ဘေးမှာ ထိုင်လိုက်၏။ သွေးရောင်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကာ

"အစ်ကို ဘယ်လောက် ခံစားနေရမလဲ ဆိုတာ ကျွန်တော် နားလည်ပါတယ် ... အစကတည်းက ဘိုးဘိုးဘွားဘွားတို့ ပြောတာသာ နားထောင်ခဲ့ရင် အစ်ကို ဒီလောက် ခံစားရမှာ မဟုတ်ဘူး ... အခုတော့ မင်္ဂလာပွဲကလည်း ပျက် ... အရှက်ကလည်း ကွဲတော့ ဘိုးဘိုးဘွားဘွားလည်း ရှု

က်ပြီး ကလောကို ပြန်သွားကြပြီ ..."

သွေးရောင် ဘာမှ ပြန်မပြောဘဲ အံ့ကိုသာ တင်းတင်း ကြိတ်ထား
လေတော့သည်။ ။

"မိန်းမတွေက သစ္စာ မရှိဘူးဆိုတာ ငါတူ ယုံပြီမို့လား ..."

သွေးရောင်ရဲ့ ဦးလေးက သွေးကိုကြည့်ပြီး ပြောလိုက်၏။
သူငယ်ချင်းတွေ အားလုံးကလည်း သွေးရောင်ကို ကြည့်ပြီး မျက်နှာမ
ကောင်း ဖြစ်နေကြလေသည်။ ။

သွေးရောင် ဦးမြင့်သူကို မော့ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဟုတ်တယ် ဦးလေး ပြောတာ မှန်တယ် ... မိန်းမတွေ အားလုံးက
အတူတူပဲ ဘယ်သူမှ သစ္စာ မရှိကြဘူး ... ဒါပေမဲ့ သူကတော့ ကျွန်တော့်
အပေါ်မှာ သစ္စာ မဖောက်လောက်ဘူးလို့ ကျွန်တော် ယုံကြည်ခဲ့တယ် ...
အဲဒီလို ယုံကြည် ခဲ့တာကိုက ကျွန်တော့် အမှားပဲ ... မိန်းမတွေ အား
လုံးဟာ မယုံကြည်သင့်တဲ့ လူတွေပဲ ... အဲဒါကြောင့် ဒီနေ့က စပြီး ဘယ်
မိန်းမကိုမှ ကျွန်တော် မယုံကြည်တော့ဘူး ... ဘယ်မိန်းမတွေနဲ့ မှ
လည်း ကျွန်တော် မပတ်သက်တော့ဘူး ... ဒီနေ့ မင်္ဂလာပွဲ ပျက်ရတဲ့ အ
တွက် အဲဒီ မိန်းမကို ကျွန်တော် ဘယ်တော့မှ မေ့မှာ မဟုတ်ဘူး ..."

သွေးရောင် အဲဒီလို ပြောကာ ဒေါသတွေထွက်ပြီး အိမ်ပေါ်ကို တက်
သွားလေတော့သည်။ ။

သွေးရောင်ရဲ့ သူငယ်ချင်းတွေနဲ့ ဦးလေးတို့ ခုံမှာ ထိုင်လိုက်ကြကာ
သွေးရောင် အတွက် စိတ်မကောင်း ဖြစ်နေကြတော့သည်။ ။

"ဒါတော့ ဝေရွန်း တော်တော်လွန်တယ် ... တကယ် မချစ်ဘူး ဆိုရင်
မင်္ဂလာကိစ္စကို လက်မခံနဲ့ ပေါ့ ... အခုတော့ သွေးရောင်တို့ တစ်မိသားစု

လုံးကို အရှက်ခွဲသွားတာ ..."

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

ဦးမြင့်သူရဲ့ ရယ်သံကြားတော့ အားလုံး အံ့သြပြီး
မော့ကြည့်လိုက်ကြ၏။

"ဦးလေး ဘာလို့ ရယ်တာလဲ ..."

ဦးမြင့်သူ မတ်တတ်ရပ်ပြီး သူတို့ အားလုံးကို ကျောခိုင်း လိုက်လေ
သည် ။

"ငါတို့ မိသားစုကို အရှက်ခွဲခဲ့တဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ အကျိုးဆက်က
ဘာလဲဆိုတာ မင်းတို့ စောင့်ကြည့် နေလိုက် ... ငါ အဲဒီ ကောင်မလေးကို
ငါ့တူကိုယ်စား လက်စားချေပြမယ် ... ငယ်ငယ် ကတည်းက မင်းသား
တစ်ပါးလို နေလာခဲ့တဲ့ ငါ့တူကို ဘာမဟုတ်တဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်
က အခုလို လုပ်သွားတဲ့ အတွက် ငါ လုံးဝ မကျေနပ်နိုင်ဘူး ..."

ထို့နောက် ဦးမြင့်သူ သူတို့ အားလုံးကို ကျောခိုင်းပြီး အိမ်ထဲကနေ
ထွက်သွားတော့သည် ။ အာကာ လက်က နာရီကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဒီအချိန်ဆို မင်္ဂလာပွဲ ပြီးခါနီးပြီ ... ဒါပေမဲ့ မင်္ဂလာပွဲက ပျက်သွား
တော့ သွေးရောင် သနား ပါတယ်ကွာ ..."

ခန့်ညားလည်း အပေါ်ထပ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ကာ

"အစ်ကို သနားပါတယ် ... မင်္ဂလာ ဝတ်စုံတောင် မလဲနိုင်ရှာဘူး ...
အဲဒီမိန်းမက တော်တော် ရက်စက်တာပဲ ... အစ်ကိုက သူ့ကို တော်တော်
ချစ်ခဲ့တာ ..."

ဟန်ဇော်က သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ကြည့်ပြီး ခေါင်းညိတ်လိုက်၏။

"ဟုတ်တယ် ... သူတို့ ချိန်းတွေ့ရင်တောင် ငါတို့ က အစောင့်တွေ လုပ်ပေးရတယ် ..."

ခန့်ညားလည်း ခေါင်းညိတ် လိုက်ပြီး

"ဟုတ်တယ် ... ဒါပေမဲ့ အဲဒါလည်း ကောင်းပါတယ် ..."

အာကာနဲ့ ဟန်ဇော် အံ့သြပြီး ခန့်ညားကို ကြည့်လိုက်၏။

"ဘာဖြစ်လို့လဲ ..."

ခန့်ညား သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွားက သဘောမတူဘူးလေ ... အဲဒါကြောင့် သူတို့တွေ ရသွားခဲ့ရင်လည်း ပျော်ရွှင်နိုင်မှာ မဟုတ်ဘူး ..."

အာကာနဲ့ ဟန်ဇော် ခေါင်းညိတ် လိုက်ကြသည် ။

"အင်း အဲဒါလည်း ဟုတ်တယ် ..."

"ဟုတ်တော့ ဟုတ်ပါတယ် ... ဒါပေမဲ့ သွေးရောင်ရဲ့ ဦးနှောက်ထဲမှာ မိန်းမတွေကို မုန်းသွားတာတော့ မကောင်းဘူးနဲ့ တူတယ် ..."

အာကာ ဟန်ဇော်ကို ကြည့်လိုက်ကာ

"ဘာမကောင်းတာလဲ ဟန်ဇော်ရဲ့ ..."

"တစ်နေ့နဲ့ တစ်ချိန်ချိန်မှာ သွေးရောင်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ ဝေရွန်းစန္ဒာထက် ပိုချစ်နိုင်မယ့် မိန်းကလေး တစ်ယောက်သာ ပေါ်လာခဲ့ရင် ..."

ခန့်ညား ဟန်ဇော်ကို ကြည့်လိုက်ကာ လက်ကာ ပြ လိုက်လေသည် ။

"မဖြစ်နိုင်ဘူး ဟန်ဇော် ... အဲဒီလို ကိစ္စမျိုး ဖြစ်လာစရာ အကြောင်းမရှိဘူး ..."

ခန့်ညား ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ဟန်ဇော် အံ့သြသွားလေသည်

။

"ဘာလို့ လဲ ခန့်ညား ..."

ခန့်ညား သွေးရောင် တက်သွားတဲ့ လှေကားတွေကနေ တစ်ဆင့် အပေါ်ထပ်ကို မော့ကြည့်လိုက်ပြီး

"အစ်ကိုစိတ်ကို ငါ သေချာသိတယ် ... အစ်ကိုက ဟင့်အင်းဆိုရင် နောက်ကိုတောင် ပြန်လှည့် ကြည့်တဲ့ လူမျိုး မဟုတ်ဘူး ..."

"ဪ ..."

အဲဒီတော့မှ ဟန်ဇော် နားလည်သွား၏။

"မင်းတို့ မပြန်ကြသေးဘူးလား ..."

"ဟင် ..."

သူတို့ သုံးယောက် အံ့သြပြီး အိမ်ပေါ်ကို မော့ကြည့်လိုက်တော့ ပန်းနုရောင် သတိုးသား ဝတ်စုံနဲ့ လှေကားထိပ်မှာ မတ်တတ် ရပ်နေတဲ့ သွေးရောင်ကို တွေ့လိုက်ရလေသည် ။

"မင်းတို့ ပြန်ပါတော့ကွာ ... ငါ သူ့ရဲ့ နာမည်ကိုတောင် မကြားချင်ဘူး ... ဖြစ်နိုင်ရင် နောက်ဆို ငါ့ရှေ့မှာ သူ့အကြောင်း လုံးဝ မပြောပါနဲ့ . မင်းတို့ လည်း ပြန်ပါတော့ ..."

သွေးရောင် ပြောနေရင်းကနေ မျက်ရည်တွေ ဝဲလာတော့ သူတို့ သုံးယောက်လုံး စိတ်မကောင်း ဖြစ်သွား ကြလေသည် ။

"အေးပါကွာ ... ငါတို့ ပြန်ပါတော့မယ် ... ကိစ္စ တစ်ခုခု ရှိရင်တော့ ငါတို့ ကို ဖုန်းဆက်ဖို့ မမေ့ပါနဲ့ ကွာ ..."

သွေးရောင် ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်တော့ သူတို့ သုံးယောက် အိမ်ထဲက
နေ ထွက်သွားကြလေသည်။ သူတို့ ထွက်သွားတော့မှ သွေးရောင် မျက်
ရည်တွေ ကျလာကာ

"ရက်စက်လိုက်ကာ ရွန်းရယ် ... "

သွေးရောင် အဲဒီလို ပြောကာ အခန်းထဲသို့ ပြန်ဝင် လိုက်လေသည်။
အခန်းထဲ ရောက်တော့ ခုတင်ပေါ်မှာ ပက်လက်လှဲလိုက်ပြီး လက်တစ်ဖ
က်က စားပွဲခုံပေါ် ရောက်သွား၏။ လက်ကို ပြန်မလိုက်တော့
လက်ထဲမှာ ဖိတ်စာ တစ်စောင် ပါလာ၏။

သွေးရောင် ဖိတ်စာထိပ်က နာမည်တွေကို သေချာ
ကြည့်လိုက်၏။

မောင်နေသွေးရောင်

+

မဝေရွန်းစန္ဒာ

တို့ ၏ မင်္ဂလာဇည့်ခံပွဲ

သွေးရောင် ဖိတ်စာကို ကြည့်ကာ မျက်ရည်တွေ ကျလာတော့သည်။

"ရွန်း ဘာလို့ ဒီလို လုပ်ရက်ရတာလဲ ... ကိုယ်ရွန်းအပေါ်မှာ
ဘာအပြစ် လုပ်ခဲ့လို့ လဲ ... ရွန်းရယ် ... ဘိုးဘိုးနဲ့ ဘွားဘွား သဘော မ
တူတာတောင်မှ ဥပေက္ခာပြုပြီး ရွန်းနဲ့ လက်ထပ်နိုင်အောင် ကိုယ်စီစဉ်
ခဲ့တယ် ... ဒါပေမဲ့ ရွန်းကတော့ ရက်ရက်စက်စက်နဲ့ ကိုယ့်ကို ပစ်ထားခဲ့
တယ် ... ရွန်းကြောင့် ဘယ်မိန်းကလေးကိုမှ ကိုယ်မယုံတော့ဘူး ..."

ရဲရဲနီနေတဲ့ ဖိတ်စာကလေးဟာ သွေးရောင်ရဲ့ တစ်ဆင့် ကြမ်းပြင်
ပေါ်သို့ ကျသွားလေတော့သည်။

သွေးရောင်ရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ တော့ ပြုံးပြီး လပြည့်ဝန်းလို ပိုင်းစက်
နေတဲ့ ရွှန်းရဲ့ မျက်နှာကိုသာ မြင်ယောင် လာမိ၏။

ပခုံးအပေါ်လောက် ရှိတဲ့ ဆံပင် အတိုလေးကို ဆေးမဆိုးဘဲ ဖြောင့်စ
က် ဆွဲထားတဲ့ ရွှန်းရဲ့ မျက်နှာလေးဟာ သွေးရောင်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ နေရာ
ယူထားတာ တစ်နှစ်လောက် ရှိနေပြီ ဖြစ်သော်လည်း သွေးရောင်ရဲ့ စိ
တ်ထဲမှာ တော့ ခဏလေးဟု သာ ထင်မိ၏။ ဘာဖြစ်လို့ လဲ ဆိုတော့ အ
တိတ်က အကြောင်းတွေ ပြန်တွေးမိရင် သွေးရောင်ရင်ထဲက ဝေဒနာ
ဟာ ပိုပြီး ပြင်းထန်လာလို့ ပဲ ဖြစ်သည် ။ အဲဒီ အခါကျရင် သွေးရောင် ရွ
န်းကို ပိုမုန်း၏။

"ကိုယ့်ရဲ့ နှလုံးသားက ဘယ်မိန်းကလေးမှ ဆော့ကစားဖို့ အတွက်
ဖြစ်တည်လာတာ မဟုတ်ဘူး ရွှန်း ... ဒါပေမဲ့ ဒီနေ့မှာ တော့ မင်းက ကို
ယ့်နှလုံးသားကို ဆော့ကစား ခဲ့တယ် ... အဲဒီအတွက် မင်း သေချာပေါက်
အလျော် ပြန်ပေးရလိမ့်မယ် ... အခုတော့ ကိုယ့်ရဲ့ နှလုံးသားက
မင်းကြောင့် တစ်စစီ ကြေမ့ ပျက်စီးခဲ့ရပြီ ... မင်းကြောင့် ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့
ငါ့ရဲ့ အချစ်တွေကို တစ်စစီ ကြေမ့ခဲ့တဲ့ ငါ့ရဲ့ နှလုံးသားနဲ့ အတူ ဒီနေ့မှာ
ပဲ ဒီကမ္ဘာမြေကြီးရဲ့ တစ်နေနေရာမှာ မြုပ်နှံ နေလိုက်ပြီ ...

ဒီနေ့ကစပြီး ငါ ဘယ်မိန်းကလေးနဲ့ မပတ်သက်တော့ဘူး ... ဒါပေ
မဲ့ ငါ့နှလုံးသားကို ကစားခဲ့တဲ့ အပြစ် အတွက်တော့ မင်းကိုယ်တိုင် ငါ့ကို
လျော်ကြေး လာပေးရမယ် ...

ဒီနေ့ကပြီး ငါ့ဘဝကို တစ်ကနေ ပြန်စမယ် ... ဒါပေမဲ့ ငါ့ရဲ့ ဘဝအ
သစ်မှာ ဘယ်မိန်းမမှ မပါဝင်ရဘူး ..."

သွေးရောင် ထိုသို့တွေးကာ အံ့ကြိတ် လိုက်လေသည် ။ ထို့နောက်
ဘာမှ မတွေးတော့ဘဲ ခေါင်းအုံးပေါ်သို့ မျက်နှာကို မှောက်ချ လိုက်တော့

သည်။

***

အခန်း(၂)

နီရဲနေတဲ့ ဖိတ်စာလေးပေါ်မှာ သွယ်လျ ဖြူဝင်းနေတဲ့ လက်လေးတစ်ဖက်။

"ဒီအချိန်ဆို ငါ့မင်းသားလေးရဲ့ မင်္ဂလာပွဲက ပြီးနေလောက်ပြီနော် ..."

အဲဒီ အသံကတော့ ဖိတ်စာကို ကိုင်ထားတဲ့ ကောင်မလေး တစ်ယောက်ရဲ့ အသံ ဖြစ်သည်။

"ကြယ်လေးရယ် နင်တော်တော် ရူးတာပဲ ..."

ကြယ်လေး ဖိတ်စာပေါ်က နာမည်လေးတစ်ခုကို ကြည့်ကာ မျက်ရည်တွေ ကျလာ၏။ ပြီးတော့ ခေါင်းယမ်း လိုက်ကာ

"မဟုတ်ဘူး ငါရူးတာ မဟုတ်ဘူး ... ငါသူ့ကို တကယ် ချစ်ခဲ့တာ ..."

"အိမ်ရယ် ကြယ်လေးကို သွားမပြောပါနဲ့ ... ကြယ်လေး တကယ် ခံစားနေရတာ ..."

"ငါသိပါတယ် နန္ဒာရယ် ... ဒါပေမဲ့ ငါနားမလည်တာက ကြယ်လေးနဲ့ အဲဒီ အစ်ကိုကြီးနဲ့ က စကားတစ်ခါမှ မပြောဖူးတာ ကြယ်လေးက ဘာလို့ ဒီလောက်ထိ စွဲလမ်း သွားရတာလဲ ..."

ကြယ်လေး မျက်ရည်တွေကို လက်ခုံနဲ့ သုတ်လိုက်ပြီး

"ငါ သူ့ကို စွဲလမ်းမိတဲ့ အချက်ကို နင်တို့ သိလား ..."

အိမ်နဲ့ နန္ဒာ တစ်ယောက် မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်၏။ အိမ်က ကြယ်လေးကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"ငါထင်တာ ပြောကြည့်မယ် ..."

ကြယ်လေး ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်၏။

"ကိုနေသွေးရောင်က ဆွေစဉ်မျိုးဆက် အရမ်း ချမ်းသာခဲ့တာ ... ဘယ်လောက် ချမ်းသာတယ် ဆိုတာတောင် ခန့်မှန်းလို့ မရဘူး ... ဒါပေမဲ့ ကြယ်လေးကလည်း မပြည့်စုံတာ မဟုတ်ဘူး ... အဲဒီတော့ နင်စွဲလမ်းတာ အဲဒီ အချက် မဖြစ်နိုင်ဘူး ..."

ကြယ်လေး အိမ်ကို ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်ကာ

"ဟုတ်တယ် ဒါဆို ငါ့စွဲလမ်းတာ ဘယ်အချက်လဲ ..."

"ငါထင်တာ မမှားဘူး ဆိုရင်တော့ ..."

အိမ်က ပြောရင်းနဲ့ ရပ်သွားတော့ ကြယ်လေးနဲ့ နန္ဒာက ပြိုင်တူ ကြည့်လိုက်ပြီး မေးငေါ့ ပြလိုက်၏။ အိမ်ကလည်း သူတို့ နှစ်ယောက်ကို ပြန် ကြည့်လိုက်ပြီး သဘောကျစွာ ရယ် လိုက်လေသည် ။

"ဟား ... ဟား ... ဟား ..."

အိမ်ရယ်တာကို ကြည့်ကာ ကြယ်လေးနဲ့ နန္ဒာ အံ့သြသွားကြလေသည် ။

"အိမ် နင်ဘာလို့ ရယ်တာလဲ ..."

အိမ်က ကြယ်လေးကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"သူက နင်သဘောကျတဲ့ လူလေ ... ငါသဘောကျတဲ့ လူမှ မဟုတ်

တာ ငါက ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိမှာ လဲ ကြယ်လေးရဲ့ ... တကယ်ပါ ငါပြောတာကို ယုံနေကြတယ် ..."

အိမ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားကြောင့် ကြယ်လေး မျက်နှာ တည်သွားပြီး တခြားဘက်ကို မျက်နှာ လွှဲသွားလေသည်။

နန္ဒာက ကြယ်လေးရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ပြီး အိမ်ရဲ့ ပခုံးကို တို့လိုက်၏။ အိမ်လည်း ရယ်နေတာကို ရပ်လိုက်ကာ နန္ဒာကို ကြည့် လိုက်လေသည်။ ။ ထို့နောက် မေးငေါ့ ပြလိုက်ပြီး

"ဘာလဲ နန္ဒာရဲ့ ..."

"ကြယ်လေး မျက်နှာ ပျက်သွားပြီ ..."

အိမ် ကြယ်လေးကို ကြည့်လိုက်ပြီး ကြယ်လေးရဲ့ လက်ကို ကိုင်လိုက်ကာ

"ကြယ်လေး ... ငါပြောတာကို စိတ်ဆိုး သွားတာလားဟင် ... ဒါဆို ငါတောင်းပန် ပါတယ်ဟာ ... နင်စိတ်ညစ် နေတာတွေကို ငါက ပျောက်စေချင်လို့ စလိုက်တာပါ ..."

ကြယ်လေးက မိုးပေါ်က ပြေးလွှားနေတဲ့ တိမ်လေးတွေကို ကြည့်လိုက်ကာ

"ရပါတယ် နင်ပြောတာ မမှားပါဘူး ... ငါ သူ့ကို စွဲလမ်းခဲ့မိတဲ့ အချက်ကို ငါပဲသိမှာ ပေါ့ ... နင်က ဘယ်လိုလုပ် သိမှာ လဲ ..."

"ဒါဆို နင်ငါတို့ ကို ပြောပြလေဟာ ... ငါတို့ သိချင်လို့ ပါ ..."

"ဟုတ်တယ် ပြောပြလေ ..."

ကြယ်လေး သူတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ပြီး

"နင်တို့ သိချင်တယ် ဆိုရင်တော့ ငါပြောပြပါ့မယ် ..."

အိမ်နဲ့ နန္ဒာ ကြယ်လေးကို ခေါင်းညိတ် ပြလိုက်ကြလေသည်။

ကြယ်လေးရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ ကြည်လင်သန့်ရှင်းတဲ့ နေသွေးရောင်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လိုက်ကာ

"တည်ကြည် ခန့်ညားတဲ့ သူ့မျက်နှာ ... သိမ်မွေ့နူးညံ့တဲ့ သူ့အပြုံး ... ခက်ထန်တယ်လို့ ထင်ရပေမဲ့ စွဲလမ်းစရာ ကောင်းတဲ့ သူ့ရဲ့ အကြည့် ... မာနကြီးတယ်လို့ လူတိုင်းက ပြောပေမဲ့ ငါ့အမြင်မှာ တော့ အရာရာ အပေါ်မှာ နားလည်နိုင်စွမ်း ရှိတဲ့ ယောကျ်ားကောင်း တစ်ယောက်ပဲ ..."

ကြယ်လေးရဲ့ မျက်လုံးထဲကနေ သွေးရောင်ရဲ့ ပုံရိပ်လေး ပျောက်ကွယ်သွားပြီး ကြယ်လေးရဲ့ မျက်နှာမှာ အပြုံးတစ်ခု စွန်းထင်သွားတော့ အိမ်နဲ့ နန္ဒာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်ကာ ပြုံးလိုက် ကြလေသည်။

"တီ ... တီ ... တီ ..."

ဖုန်းသံက အိမ်ရဲ့ အပြာနုရောင် ဆလင်းဘတ် အိတ်ထဲကနေ ထွက်ပေါ်လာတာ ဖြစ်သည်။ အိမ် ဖုန်းကိုထုတ်လိုက်ပြီး

"ဟယ်လို အိမ်သံစဉ်ပါ ..."

"ညီမလေး မမပါ ..."

"ဪ ဟုတ် မမ ... မင်္ဂလာပွဲက အခုမှ ပြန်ရောက်တာလား ..."

ကြယ်လေးနဲ့ နန္ဒာ အိမ်ရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်ကြ၏။

"မဟုတ်ဘူး ညီမလေးရဲ့ ... မမ မင်္ဂလာခန်းမတောင် မရောက်သေးဘူး ... လမ်းတစ်ဝက်မှာ တင် ပြန်လှည့် လာခဲ့ရတယ် ..."

"ဟင် ဘာလို့ လဲ မမရဲ့ ..."

"မင်္ဂလာပွဲ ပျက်သွားလို့ လေ ..."

"ဘယ်လို မင်္ဂလာပွဲ ပျက်သွားတယ် ဟုတ်လား ..."

အိမ်ပြောပြီးတော့ ကြယ်လေးရဲ့ မျက်နှာကို ကြည့်လိုက်၏။ ကြယ်လေးက မေးငေါ့ပြလိုက်တော့ အိမ်က လက်ကာ ပြ လိုက်လေသည်။ ။

"ဟုတ်တယ် ညီမလေးရဲ့ ..."

"ဘယ်လို ဖြစ်ရတာလဲ မမရယ် ..."

"အဲဒါကို ဘယ်သူမှ သေချာ မသိသေးဘူး သတို့ သမီးက ထွက်ပြေးသွားတာလို့ ပြောတာပဲ ..."

"ဟင် ဟုတ်လား ..."

အိမ်က အရမ်း အံ့သြသွားတော့ ကြယ်လေးနဲ့ နန္ဒာစိတ်ဝင်စားသွားကြ၏။

"ဟုတ်တယ် ... ဒါနဲ့ မမ သွားစရာရှိလို့ ညီမလေး အိမ်ကို ပြန်လာခဲ့ဦးလေ ..."

"ဟုတ်ကဲ့ ညီမလေး ခဏနေ ပြန်လာခဲ့ပါ့မယ် ..."

"အင်း ဒါဆို မမ ဖုန်းချလိုက်တော့မယ် ..."

"ဟုတ် မမ ..."

အိမ် ဖုန်းချပြီးတော့ ကြယ်လေးရဲ့ မျက်နှာကို သေချာကြည့်လိုက်၏

။

"ကြယ်လေး နင့်အတွက် သတင်းကောင်းပဲ ..."

ကြယ်လေး အံ့ဩသွားပြီး

"ဘာသတင်းကောင်းလဲ ..."

"ကိုနေသွေးရောင်ရဲ့ မင်္ဂလာပွဲ ပျက်သွားလို့ တဲ့ ..."

"ဘယ်လို ..."

ကြယ်လေး အံ့ဩသွားသလို ဝမ်းလည်း ဝမ်းသာသွား၏။ နောက်ပြီး ကြယ်လေးရဲ့ စိတ်ထဲမှာ သူနဲ့ နီးစပ်ရတော့မယ် လို့ လည်း ခံစား လိုက်ရလေသည် ။ နန္ဒာလည်း အံ့ဩသွားပြီး

"ဘယ်လိုလုပ်ပြီး မင်္ဂလာပွဲက ပျက်သွားရတာလဲ အိမ်ရဲ့ ..."

"သတို့ သမီးက ထွက်ပြေး သွားလို့ တဲ့ ..."

အိမ်ပြောလိုက်တဲ့ စကားကို ကြယ်လေးကြားတော့ အိမ်ရဲ့ မျက်နှာကို သေချာကြည့်လိုက်ပြီး

"ဘာ ... သူကဘာမို့လို့ ငါ့မင်းသားလေးကို ထားခဲ့ရတာလဲ ..."

နန္ဒာလည်း ခေါင်းညိတ် လိုက်ပြီး

"ဟုတ်ပါရဲ့ ကိုနေသွေးရောင်က အရာရာ ပြည့်စုံတာကို သူက ထွက်ပြေးရတာလဲ ..."

အိမ်က ကြယ်လေးကို ကြည့်ကာ ခေါင်းယမ်းလိုက်ပြီး

"ငါလည်း သေချာမသိသေးဘူး ... အခုပဲ ငါ့အစ်မ ဖုန်းဆက်ပြီး ပြောတာ ... နောက်ပြီး ငါ့အစ်မက ငါ့ကို အခုပြန်လာခဲ့ဦးတဲ့ ... အဲဒါ ငါပြန်တော့မယ်နော် ကြယ်လေး ..."

အိမ် စကားပြောရင်းနဲ့ ကြယ်လေးကို ကြည့် လိုက်လေသည် ။ ကြယ်လေး မျက်နှာက တစ်စုံတစ်ခုကို မကျေနပ်သလို မျက်နှာက မကြည်

လင်ပေ။

တစ်ယောက်ယောက်ကို ဒေါသ ထွက်နေသလိုလိုပဲ။ တကယ်လို့ အဲဒါသာ အမှန်ဆိုရင် ကိုနေသွေးရောင်ကို ထားခဲ့တဲ့ မိန်းမကိုပဲ နေမှာ ပါ။ အိမ်နဲ့ ကြယ်လေးရဲ့ လက်ကို ကိုင်လိုက်ပြီး

"ကြယ်လေး နင်ဒေါသ ထွက်နေတာလား ..."

ကြယ်လေး အိမ်ကို မကြည့်ဘဲ ခေါင်းညိတ်လိုက်ကာ

"ဟုတ်တယ် ... သူက ဘယ်သူလဲ ... ဘာလို့ ငါ့ရဲ့ မင်းသားလေးကို ထားခဲ့ရတယ် ဆိုတာ ငါ့ကို စုံစမ်းပေးပါ ..."

အိမ်နဲ့ နန္ဒာ တစ်ယောက်မျက်နှာ တစ်ယောက် ကြည့်လိုက်ပြီး ကြယ်လေးဘက်ကို လှည့်လိုက်၏။

"ငါအားလုံး သိပြီးရင် နင့်ဆီကို ဖုန်းဆက်လိုက်ပါ့မယ် ... ဒါပေမဲ့ ဒီသတင်းက နင့်အတွက် သတင်းကောင်း ဆိုတာ နင်သိတယ် မလား ..."

ကြယ်လေးပြုံးပြီး ခေါင်းညိတ် လိုက်လေသည် ။

"ဟုတ်တယ် ဒီသတင်းက ငါ့အတွက်တော့ သတင်းကောင်းပဲ ... နောက်ပြီး သူ့ရဲ့ ဖူးစာရှင် အစစ်က အဲဒီမိန်းမ မဟုတ်လို့ ပေါ့ ... ဒီအခွင့်အရေးကို ငါကောင်းကောင်း အသုံးချရမယ် ... အဲဒါမှ သူနဲ့ ငါ နီးစပ်နိုင်မှ ..."

"အေးပါဟာ ငါတို့ လည်း ဝမ်းသာပါတယ် ... ကိုနေသွေးရောင်နဲ့ နင်လည်း ပေါင်းဖက်နိုင်ပါစေလို့ ငါတို့ ဆုတောင်းပေးပါတယ် ... နောက်ပြီး ငါတို့ လည်း ကူညီပေးမှာ ပါဟ ..."

"ဟုတ်တယ် ကြယ်လေး ငါလည်း အတူတူပဲ ..."

ကြယ်လေး အိမ်နဲ့ နန္ဒာ လက်ကို ကိုင်လိုက်ပြီး

"အေးပါဟာ ... နင်တို့ ဆီက သေချာပေါက် အကူအညီယူရမှာ ပဲ ...
အဲဒီအတွက်လည်း ကျေးဇူး တင်ပါတယ်ဟာ ..."

"ရပါတယ်ဟာ ..."

"ဒါဆို ငါတို့ ပြန်တော့မယ် ..."

"အင်း ... အင်း ..."

အိမ်နဲ့ နန္ဒာ ကြယ်လေးကို နှုတ်ဆက်ကာ ကြယ်လေးရဲ့ အခန်းထဲ
ကနေ ထွက်သွား ကြလေတော့သည်။ ။

ကြယ်လေးရဲ့ မျက်လုံးထဲမှာ သွေးရောင်ရဲ့ မျက်နှာကို မြင်ယောင်လို
က်ပြီး

"ကြယ်လေး ရှင့်ရဲ့ အနားကို အမြန်ဆုံး ရောက်နိုင်အောင် ကြိုးစားမ
ယ် ... ရှင့်ရဲ့ ကြင်ယာတော်က ကြယ်လေးပဲ ဖြစ်ရမယ် ... ကြယ်လေးရှင့်
ကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်သလို ရှင်လည်း ကြယ်လေးကို စွဲစွဲလမ်းလမ်း ချစ်
စေရမယ် ... ကြယ်လေး အဲဒီလိုဖြစ်အောင် လုပ်နိုင်တယ် ... ကြယ်လေး
က ဘယ်သူမို့လို့ လဲ ... အိမ်မက်ကြယ်ဆိုတဲ့ မိန်းကလေး ဖြစ်နေလို့ ပဲ
လေ ... မိန်းကလေး ဖြစ်ရတာ မလွယ်ပါလားနော် ... ကိုယ်ချစ်နေတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ကို ကိုယ့်မျက်လုံး ရှေ့မှာ မြင်နေရပါလျက်နဲ့ စကားလေး
တစ်ခွန်းတောင်မှ ပြောခွင့်မရှိတဲ့ အဖြစ်ဟာ တော်တော်ကို ဆိုးရွားပါတ
ယ် ... အဆိုးဆုံးကတော့ သူဟာ မိန်းကလေးတွေကို မုန်းနေခဲ့တာပဲ ...
ကြယ်လေး ဘယ်လို လုပ်ရမလဲ ရှင်ရယ်"

ကြယ်လေး တစ်ယောက်တည်းပြောကာ သက်ပြင်း ချလိုက်မိလေ
တော့သည်။ ။

***